

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 2T/44/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3107011830
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2014:3107011830.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.08.2014 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Valáška a prísediacich Andrei Piešťanskej a Viery Mášikovej vo veci H. Y., nar. XX.XX.XXXX, pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, takto

rozhodol:

bžalovaný H. Y., nar. XX.X.XXXX v U. nad U., trvale bytom
U. nad U., U. XXX/X

pri nezmenenom výroku o vine konštatovanom v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/90/2010-703 zo dňa 11.3.2011

s a o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 3 Trestného zákona, na spoločný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V ostatných častiach zostáva pôvodný rozsudok Krajského súdu Trenčín č. k. 2To/90/2010-703 zo dňa 11.3.2011, n e z m e n e n ý.

o d ô v o d n e n i e :

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 3 Trestného zákona, na spoločný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V ostatných častiach zostáva pôvodný rozsudok Krajského súdu Trenčín č. k. 2To/90/2010-703 zo dňa 11.3.2011, n e z m e n e n ý.

O d ô v o d n e n i e

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal dňa 11.10.2007 na Okresný súd v Trenčíne obžalobu pod sp. zn. 3Pv158/07 na H. Y., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j), na tom skutkovom základe uvedenom v predmetnej obžalobe

Dňom 5.2.2008 začal vo veci konať Okresný súd Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 2T44/2008.

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2T 44/2008-597 zo dňa 30.04.2010 bol H. Y. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, za čo mu bol podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 7 Trestného zákona a s použitím § 41 ods.2 a 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 a 2 Trestného zákona uložený spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere osem rokov tri mesiace so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu so minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. k. 1T 215/2007 zo dňa 07.01.2008, právoplatného dňa 05.02.2008, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1,2 a §288 ods. 2 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným škodu a niektorých z poškodených so zvyškom škody odkázal na občianske súdne konanie.

Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/90/2010-703 zo dňa 1.3.2011 právoplatného toho istého dňa Krajský súd zrušil vyššie uvedený rozsudok okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou, a následne sám uznal obžalovaného za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a uložil obžalovanému podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 7 Trestného zákona a s použitím § 41 ods.2 a 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 a 2 Trestného zákona uložený spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere osem rokov tri mesiace so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu so minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. k. 1T 215/2007 zo dňa 07.01.2008 , právoplatného dňa 05.02.2008, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1,2 a §288 ods. 2 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným škodu a niektorých z poškodených so zvyškom škody odkázal na občianske súdne konanie.

Následne, na základe návrhu na obnovu konania podaného obžalovaným, Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením č. k. 3Nt/4/2013 zo dňa 31.03.2014, právoplatným 31.03.2014, vyhovel návrhu odsúdeného na obnovu konania v trestnej veci vedenej Okresným súdom Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 2T/44/2008 a zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/90/2010-703 zo dňa 1.3.2011 právoplatného toho istého dňa, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, stratili podklad.

Súd v súlade s § 404 ods. 2 Trestného poriadku pokračoval v konaní po právoplatnom povolení obnovy konania a na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.08.2014 vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a to oboznámením spisových materiálov vedených tunajším súdom pod sp. zn. 2T 44/2008, sp. zn. 3Nt/4/2013, správa z výkonu trestu odňatia slobody z pripojeného spisu 3Nt/4/2014, rozsudok KS TN č.k. 2To/90/2010-703, Trestný rozkaz Okresného súdu v Prievidzi č.k. 1T 215/2007-57, doklady predložené obžalovaným , odpis z registra trestov, odpis z registra priestupkov a ostatný spisový materiál pričom zistil nasledovný stav:

Z odpisu z registra trestov (č. l. 913) mal súd za preukázané, že H. Y. bol doposiaľ štyri krát súdne trestaný, z toho dvakrát sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T 215/2007 zo dňa 07.01.2008, právoplatným dňa 05.02.2008 (č. l. 583) bol H. Y. uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody na 4 mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov.

Zo správy o výkone trestu odňatia slobody (č.l. 110 v sp. zn. 3Nt/4/2013) mal súd za preukázané, že H. Y. od XX.XX.XXXX vykonával do jeho prepustenia z výkonu po povolení obnovy konania trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov 3 mesiace rok uložený mu Krajským súdom pod sp. zn. 2To/90/2010-703. Odsúdený bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou "B. Do doby výkonu trestu bol ods. započítaný výkon väzby vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava 1 pod sp.zn. 4T 131/2008 v trvaní od 24.7.2008 do 5.5.2009. Odsúdený bol počas výkonu trestu jedenkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Správanie odsúdeného bolo hodnotené ako komunikatívne, extrovertné, sebavedomé, nezrelé, špekulatívne a formálne podriadivé. Kontakt s rodinou udržiaval všetkými dostupnými formami.

Z lustrácie registra priestupkov (č. l. 863- 866) súd zistil, že H. Y. bol štyrikrát uznaný vinným z priestupku na úseku cestnej dopravy a proti majetku, ktorých sa dopustil v dňoch 1.4.2010 a 8.6.2010. Ďalšie jeho priestupkové konania boli zastavené, alebo odložené. Po prepustení z výkonu trestu t.j. po 30.3.2014 neboli zistené u H. Y. žiadne nové priestupky.

Zo správy ÚVTOS Dubnica 914 -926, vyplýva rozsah čiastočného uhradenia škody poškodeným zo strany obžalovaného počas výkonu trestu odňatia slobody.

Zo správy soc. poisťovne č.l. 327 a priloženého odborného lekárskeho posudku č.l. 928-929 vyplýva, že obžalovaný je čiastočným invalidným dôchodcom pričom miera jeho poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je stanovená na 50 %. Obžalovaný poberá invalidný dôchodok vo výške 108,70 € mesačne.

Z čestného prehlásenia č.l. 930 a potvrdenia o hľadaní zamestnania z č.l. 891 vyplýva, že obžalovaný sa aktívne uchádzal po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody o zamestnanie.

Súd vzhľadom na skutočnosť, že výrokom tunajšieho súdu o povolení obnovy konania došlo k zrušeniu výroku o zrušení trestu uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 1T 215/2007, mal za to, že pri opätovnom ukladaní trestu musí skúmať či sú splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu aj v čase rozhodovania v obnovenom konaní. Skúšobná doba podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v predmetnom trestnom rozkaze plynula po obdobie 16 mesiacov. Doba podmiennečného odkladu teda uplynula dňa 5.6.2009. Nakoľko v lehotách podľa § 50 ods. 5, alebo ods. 6 nedošlo k rozhodnutiu, že by sa obžalovaný v skúšobnej dobe v predmetnej veci neosvedčil, má sa za to, že sa osvedčil a v zmysle § 50 ods. 7 sa hľadá na neho, ako keby nebol odsúdený. Vzhľadom na túto skutočnosť súd nedošlo k ukladaniu súhrnného trestu u obžalovaného vzhľadom na ust. § 42 ods. 3 ukladaný súhrnný trest a tak nedošlo ani k aplikácii ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona, ale iba ust. o spoločnom treste podľa § 41 ods 3 Tr. zákona.

Súd pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere vychádzal najmä zo všeobecných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, z účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona a s prihliadnutím na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. U obžalovaného v pôvodnom rozsudku Krajského súdu bolo v súlade s ust. § 38 ods. 7 konštatovaná prevaha priťažujúcich okolností, ku sprísneniu hraníc trestnej sadzby nedošlo, nakoľko by to pre obžalovaného bolo neprimerane prísne. U obžalovaného súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona - viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (nakoľko z dostupných správ k osobe obžalovaného č.l. 330-322 nevyplývalo, že by sa pred prvým čiastkovým útokom predmetného trestného činu dopustil konania, ktoré by mohlo byť považované za konanie v rozpore s vedením riadneho života a na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona bol už za trestný čin odsúdený, ako to vyplýva z odpisu registra trestov. Na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, na ktorú poukázal obžalovaný, súd neprihliadol, nakoľko vzhľadom na skutočnosť, že obvinený v pôvodnom konaní svoju vinu popieral a po povolení obnovy konania výrok o vine nebol zrušený jeho nový postoj ku skutkom (a to aj s poukazom na osobnostné črty uvádzané v správe z výkonu trestu odňatia slobody) považoval za účelové.

Nakoľko súd neukladal súhrnný trest ako tomu bolo v pôvodnom konaní, ale iba spoločný trest za jeden pokračovací trestný čin súd nezistil ani priťažujúcu okolnosť uvedenú v ust. § 37 písm. h) Tr. zák. Súd tak po vyhodnotení priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol toho názoru, že tieto sú v rovnováhe a nie je tu dôvod ďalej upravovať základnú zákonom predvídanú trestnú sadzbu uvedenú pre zločin

podvodu podľa § 221 ods. 3 tr. Zákona t.j. 3 - 10 rokov. K osobe H. Y. súd zistil, že tento bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, z toho dvakrát sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, bol dva krát priestupkovo riešený za priestupky na úseku cestnej dopravy a voči majetku, ktorých sa dopustil v roku 2010, správanie a vystupovanie počas výkonu trestu bolo na požadovanej úrovni, počas výkonu trestu bol jeden krát disciplinárne odmenený. Súd pri hodnotení okolností prípadu, ktorými sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu (kde súd musel brať do úvahy značný počet čiastkových útokov a výšku celkovej spôsobenej škody), vrátane možnosti nápravy páchatel'a ako i osobných pomerov páchatel'a (kde súd bral do úvahy snahu obžalovaného o aspoň čiastočné nahradenie spôsobenej škody, snaha o udržiavanie čo najširšieho kontaktu s rodinou, snaha o zamestnanie sa po prepusti z ÚVTOS napriek zdravotnému hendikepu), dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere štyri roky osem mesiacov je dostatočný, zabezpečí nápravu, pričom zároveň rešpektuje hľadiská individuálnej a generálnej prevencie,

Obžalovaného súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia v súlade s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bánovce nad Bebravou do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.